

Absztrakt

1419-ben Vencel halálával megüresedett a cseh trón. Az egyértelmű örökös Zsigmond volt, aki magyar hadak élén indult Prágába a koronázásra. A Magyar Királyság azonban ezekben az időkben több határos állammal is konfliktusban állt, mint például a Velencei Köztársasággal, vagy az Oszmán Birodalommal. Emellett Zsigmond Husz János megégetése óta nem kedvelt személy volt a csehek szemében, mely nem tette egyértelművé a trónöröklést. A Zsigmondkori oklevéltár adatainak bemutatásával szeretném prezentálni azt az ellentétet, mely a husziták közt fennállt 1419-1420 között. Ehhez az előző 150 év szakirodalmát szeretném felhasználni, különös tekintettel Tóth-Szabó Pál, František Palacký és Bánlaky József munkáit, valamint a Zsigmondkori oklevéltár regesta kiadását.